

Vélhetőleg

Az írástudatlan olvasatában,
lehetne akár a dédnagyanyám is,
kiugrom majd a bőrömből, amikor
földet érek egy ismeretlen bolygón,
még pontosabban üstökösön, ahol
az, mint tépett költőt vesz a szárnya alá,
közben a fejembe belegondolok
ezt, azt, mi visszafordíthatatlan, egy
ecsetvonással megszüntethető, csak
a történet, a csík marad utána,
aztán kihúzom magam, mint az ács a
szöveget a korhadt cédrusgerendából.

